

Døde sin sidste Hilsen, medens den største Del af Følget nu som oftest fuldstændig glemmer den afdøde og kun er ivrig optaget af at faa hilst paa de efterlevende, som mest af alt trænger til at faa Lov at være i Fred.

Denne Foranstaltning, der ikke vil koste meget ud over lidt længere Tid, vil alene derved hjælpe med til at borttage det ofte uhyggelige Indtryk af Fortravlethed ved en Begravelse. I Sverige ser man ofte Følget bære sine Kranse efter Kisten, og ved mere kendte Personers Begravelse nedlægges de „officielle“ Kranse i Kirken eller ved Graven ledsaget af nogle faa Ord af rette Vedkommende. Baade Nord og Syd paa er det en køn Skik, at Følget efter Jordpaakastelsen een for een gaar frem til Graven og dvæler en kort Stund i Afsked med den bortgangne, idet de kaster en enkelt Blomst eller lille Buket ned paa Kisten.

Kunde disse Tanker, der er fremsat som Indledning til en Artikelserie om „Blomsten til vore Døde“, vinde Genklang og bidrage til, at vi for Fremtiden med større Omtanke vilde omgaas de Blomster, vi ofrer vore afdøde, vilde vore Afskedsfester med de hedengangne vinde i Hygge og Dybde.

* * *

Mindesmærke over Bankier George Gerson paa den gamle Jødekirkegaard i Møllegade.

Af Bibliotekar J. Fischer.

George Gerson, Bankier og Musiker, hvis Mindesmærke vi S. 7 bringer Billede af, blev født i København den 10. Oktober 1790 som Søn af Stadsmægler Heymann Gerson og dennes første Hustru Esperance, f. Melchior. Samtidig med, at han blev uddannet til Handelen, nød han Undervisning i Musik hos dygtige Lærere. Han fik Ansættelse som Bogholder hos Bankier, Hofraad Joseph Hambro, som hurtig opdagede den unge sprogbegavede Mands Dygtighed og optog ham som Associe i sit Firma. Han forsømte dog ikke at pleje sine Musikinteresser, særlig Violinen, og hans Kompositioner nød Anerkendelse i Musikerkredse. I 1821 blev han af Hambro sendt til London for at afslutte et Statslaan paa 3 Millioner Pd. Sterling, i hvilken Anledning han blev udnævnt til Hofraad. I Aaret 1824 blev han gift med Adelaide Nathan-David, en Søster til den senere Minister, Konferensraad Georg Chr. David. Ægteskabet varede næppe 4 Maaneder, idet han den 16. Februar 1825 døde pludselig af et apoplektisk Tilfælde. Hans Enke blev senere gift med den sicilianske Chargé d'affaires i København, Prins Antoine Pignatelli-Ruffo, og døde i Italien den 27. December 1891.

Monumentet, som er rejst over hans Grav paa Jødekirkegaarden i Møllegade, København, er forarbejdet af Bremer-Sandsten fra Obernkirchen og maaler fra Sokkel til Kapitælspids 305 cm, har 75 cm i Bredden og 48 cm i Dybden. Sokkelen har en Højde af 40 cm, en Bredde af 90 cm og 63 cm i Dybden. Arbejdet er sikkert udgaaet fra Jochumsens Etablissement.

Om denne Kirkegaard se iøvrigt „V. K.“, 1929–30, S. 41–52.